

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน - ๔ ธันวาคม ๒๕๖๑

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นอุณหภูมิลดต่ำลง แดดแรงในตอนกลางวัน	หอมแดง, หอมหัวใหญ่	เริ่มปลูก	โรคแอนแทรคโนส หรือโรคหอมเลื้อย หรือโรคมานอน (เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides</i>)	อาการของโรค พบได้บนใบ กาบใบ หรือส่วนหัว โดยเริ่มแรกพบจุดดำน้ำขนาดเล็ก สีเขียวหม่น ต่อมาขยายใหญ่เป็นแผลรูปกลมหรือรี เนื้อแผลยุบลงเล็กน้อย บนแผลมีหยดของเหลวสีชมพูอมส้ม เมื่อแห้งจะเห็นเป็นตุ่มเล็กๆ สีน้ำตาลดำ เรียงเป็นวงรีซ้อนกันหลายชั้น ถ้าแผลขยายใหญ่หรือหลายแผลมาชนกันจะทำให้หักพับ แห้งตาย หรือเน่าตายทั้งต้น ทำให้ผลผลิตลดลง หากเป็นโรคในระยะที่ต้นหอมยังไม่ลงหัว จะพบอาการต้นแคระแกร็น ใบบิดเป็นเกลียว ไม่ลงหัว ถ้าเป็นโรคในระยะที่หอมเริ่มลงหัว จะทำให้หัวลีบยาวบิดโค้งงอ ส่วนกาบใบที่อยู่บริเวณเหนือหัวหอม (คอหอม) มักยืดยาว มีระบปราก สั้นกว่าปกติ ทำให้ไม่ได้ผลผลิต	๑. ก่อนปลูกควรไถตากดิน ๒-๓ แดด และใส่ปูนขาว ปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์เพื่อปรับสภาพดิน ๒. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ปราศจากโรค โดยแช่หัวพันธุ์หรือเมล็ดพันธุ์ ด้วยสารโพรคลอราซ ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร นาน ๑๕-๒๐ นาที ก่อนปลูก ๓. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ถอนต้นที่เป็นโรคนำไปเผาทำลายนอกแปลง แล้วพ่นต้นที่เหลือด้วยสารโพรคลอราซ ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดฟิโนโคนาโซล ๒๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์เบนดาซิม ๕๐% เอสซี อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ชนิดใดชนิดหนึ่ง หากโรคยังคงระบาดควรพ่นซ้ำ ทุก ๕ วัน แต่ไม่ควรเกิน ๔ ครั้ง แล้วสลับพ่นด้วย แมนโคเซบ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๔๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เพื่อป้องกันการดื้อยา ๔. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชอื่นที่ไม่ใช่สกุลหอมกระเทียมสลับ อย่างน้อย ๒ ปี

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	มะม่วง	ระยะออกดอก	โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium mangiferae</i>)	<u>อาการที่ช่อดอก</u> พบเชื้อราที่มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นฟูตามก้านช่อดอก ก้านดอกย่อย และดอก ดอกมีลักษณะขี้เป็นสีน้ำตาลอ่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำแห้งและหลุดร่วง บางครั้งเหลือแต่ก้านช่อดอกมีสีเข้มกว่าปกติ ไม่ติดผล หากติดผลจะได้อายุที่มีขนาดเล็ก ไม่สมบูรณ์ และหลุดร่วงง่าย <u>อาการที่ใบ</u> เริ่มแรกเป็นจุดแผลสีค่อนข้างซีดเหลือง พบเชื้อราที่มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นปกคลุมผิวใบ หากอาการรุนแรงแผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทา และใบบิดเบี้ยวผิดรูป	ในช่วงมะม่วงออกดอก และสภาพอากาศเย็น ควรหมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช คาร์เบนดาซิม ๕๐% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เบนโนมิล ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๖-๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗ วัน
	ถั่วลิ้นเต่า	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)	พบอาการของโรคได้กับทุกส่วนของพืช อาการเริ่มแรกมักพบที่ใบก่อน โดยเฉพาะใบล่างที่ติดโคนต้น จะพบเชื้อราลักษณะคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดกระจายเป็นหย่อมๆ ทั้งบนใบและใต้ใบ ถ้าอาการรุนแรงจะเห็นต้นถั่วลิ้นเต่าขาวโพลนทั้งต้น ทำให้ใบและส่วนต่างๆ บิดเบี้ยวเสียรูปทรง ใบจะเหลืองไหม้ และร่วงก่อนกำหนด ถ้าเกิดโรคในระยะออกดอก จะทำ	๑. ไม่ปลูกพืชแน่นเกินไป ควรปรับระยะปลูกให้มีการถ่ายเทของอากาศและมีแสงแดดส่องผ่านแปลงปลูกได้ ๒. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรคพ่นด้วยสารซัลเฟอร์ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดโนแคป ๑๙.๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คอปเปอร์ซัลเฟต ๓๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๒.๕-๒๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เฮกซะโคนาโซล ๕% อีซี อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๕-๗ วัน

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ให้ต้นแคระแกร็น ติดฝักน้อย ฝักบิดเบี้ยวหรือฝักและเมล็ดลีบเล็กลง	๓. เมื่อสิ้นสุดฤดูปลูก ควรเก็บต้นไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค **** สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อนหรือมีแดดจัด เพราะอาจจะทำให้ใบไหม้
	มะม่วงหิมพานต์	แทงช่อดอก	๑. เพลี้ยไฟ	ลงทำลายมะม่วงหิมพานต์ ช่วงแตกยอดอ่อน ช่อดอก และผลอ่อน โดยดูดกินน้ำเลี้ยงทำให้ยอดอ่อนหงิกงอ หรือแห้งตาย กรณีระบาดรุนแรงจะทำให้ช่อดอกไหม้เป็นสีดำ และไม่ติดผล ถ้าติดผลแล้วจะทำให้ผลร่วง	เมื่อพบการระบาด ช่วงเริ่มแทงช่อดอกหรือก่อนดอกบาน ทำการพ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
			๒. เพลี้ยแป้ง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบช่อดอก และช่อดอก ต่อมาจะทำให้ราดำมาเจริญอยู่บริเวณนั้น และทำให้ใบร่วงช่อดอกไม่ติดผล และผลแคระแกรน ถ้ามีปริมาณมาก มักพบเพลี้ยแป้งเกาะที่ลำต้นเป็นกระจุก และมักพบรวมอยู่กับมด โดยมีมดเป็นพาหะนำเพลี้ยแป้งให้เคลื่อนย้ายไปตามส่วนต่างๆ ของมะม่วงหิมพานต์ โดยมีอาศัยน้ำหวานจากเพลี้ยแป้งที่ถ่ายออกมา	หมั่นสำรวจยอดและช่อดอก หากพบกลุ่มเพลี้ยแป้งเป็นปุยสีขาว และเริ่มมีราดำเกิดขึ้น พ่นสารฆ่าแมลงป้องกันกำจัด ๒-๓ ครั้ง ห่างกัน ๗ วัน เพราะตัวอ่อนหลบอยู่ใต้ท้องตัวเต็มวัยเพศเมียอาจยังไม่ตายจากการพ่นครั้งแรก โดยใช้สารฆ่าแมลง พิริมีฟอส-เมทิล ๕๐% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ มาลาไทออน ๘๓% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร